

NEEN AAN HET DEMPEN VAN HET VISSERIJDOEK

Gast van
de maand
**Roland
Desnerck**

Verleden
heden &
toekomst
van de
Oostendse
**ooster-
oever**

HERGÉ
D'AVETEURN VAN KUIFTSJE
**ET DOENKER
EJLAND**

2,99 €

75 ste jaar - verschijnt maandelijks - nr 10- 3 oktober 2008 - 2,99 euro - afgiftekantoor Oostende I

Niet bestelbare exemplaren terugbezorgen aan HVB Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene. Danke postman / -vrouw

Inhuldiging van het Vissersmonument te Nieuwpoort op 13 juli 1958.
(Met dank aan D. Moeyaert voor de foto)

Adverteren in Het Visserijblad is een goede zaak. Er is maar één maandblad dat regelmatig gekocht (en gelezen!) wordt door reders, schippers, matrozen, vishandelaars, visserijliefhebbers (en door al hun familieleden, vrienden en kennissen). Dat is nu al 75 jaar het geval. Mocht u willen adverteren, maar nog niet overtuigd zijn, kijk dan eens wie wél adverteert in Het Visserijblad.

Zij weten waarom.

Stuur mij vrijblijvend uw advertentietarieven op

Firmanaam:

Contactpersoon:

Straat & nummer:

Woonplaats en postnummer:

Uitknippen en terugsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

COLOFON

HVB
75

HET VISSERIJBLAD
Onafhankelijk magazine

van de zee

ISSN: 0776-6912

MEDEWERKERS: Jo Clauwaert, Robert Coelus, Walter Debrock (†), Juul De Vocht, L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts, Jef Klausling (†), Willem Lanzweert, L.K. Merate, Flor Vandekerckhove, Edmond Volk, Guido Walters en gastreporter Roland Desnerck

Redactie te bereiken op
0474 53 88 00

E-mail:
het.visserijblad@telenet.be

V.u.: A. Vanhee
Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ:
VZW Liefkemores.
Redactie, publiciteit en
alle correspondentie:

HVB,
Brusselstraat 12,
8450 Bredene
Omslagfoto Jo Clauwaert

Losse nummers: 2,99 euro

Abonnementen!

*** Jaarabonnement België**
(12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door overschrijving van 29,75 euro op rekening
384-0596581-18
van Het Visserijblad,
met vermelding abo HVB.

*** Jaarabonnement Nederland**
(12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door storting van 52,00 euro op nummer 64.14.29.592 t.n.v. vzw Liefkemores [Fortis Bank Nederland, Lange Wolstraat 10-12 te 4524 CA Sluis (NI)]
Vermelding: abo HVB.

‘Als we willen dat alles blijft zoals het is, zal alles moeten veranderen.’

Giuseppe Di Lampedusa

EEN VAN DE PROBLEMEN waarmee de Vlaamse visserij worstelt is de smalle basis waarop ze rust. Bijgevolg: elk vaartuig dat uit die piepkleine vloot verdwijnt sleurt in het zog een deel van de gemeenschap mee waarop die sector gebouwd werd en wordt.

In de neergang die we de voorbije jaren gezien hebben verdwenen vissers en reders, maar ook visserij-scholen, scheepswerven... kortom een omvangrijk deel van de know how die nu eenmaal nodig is om de gespecialiseerde taken van de visvangst uit te voeren.

Wat geldt voor de visserij in haar geheel, geldt natuurlijk ook voor HVB, het tijdschrift van de vissersgemeenschap. Toen we het blad, inmiddels ook alweer meer dan twintig jaar geleden, een nieuwe boost gaven, produceerden we gedurende vele jaren nummers van 48 bladzijden, soms meer. Die werden aangeleverd door veel vrijwillige medewerkers die met ons de liefde voor de zee in het algemeen en de visserij in het bijzonder deelden.

De neergang in de visserij leerde ons de tering naar de nering te zetten. Een en ander leidde ertoe dat HVB uiteindelijk nog gemaakt werd door twee mensen die daar hun beschikbare tijd in staken en er, met veel energie en enthousiasme, in slaagden maandelijks een professioneel verantwoord product af te leveren. Een van de twee steunpilaren beschikt nu voor enige maanden niet over de tijd om de kwaliteit te

garanderen die de lezers van ons gewoon zijn.

Noodgedwongen, zoals dat in heel de visserij het geval is, slaat HVB de weg van de vernieuwing in. Daarom heeft de uitgeverij beslist een ‘uitbraakpoging’ te doen. We werpen vanaf vandaag een lange lijn uit richting binnenland. Onze sonar gaat op zoek naar mensen die de visserij genegen zijn. In onze ringzegen hopen we nieuwe adverteerders, lezers, auteurs, publicisten, fotografen en zeezotten allerhande aan te treffen. We proberen ze vervolgens naar onze kaaien te slepen. We doen dat in een verwonde poging om de reikwijdte van dit blad uit te breiden en het zodoende een onmisbare, bredere basis te geven.

U zult dus in dit nummer een aantal bijdragen noodgedwongen moeten missen, maar u zult ook al een begin van nieuwigheden aantreffen; een opstapje waarmee we de sprong naar 2009 willen maken. Als het ons lukt dan is HVB in januari klaar om volle gas te geven, de horizon tegemoet!

Mocht u zich geroepen voelen dit 75-jarige blad mee over de drempel van deze gerenoveerde woonst te dragen, laat het ons weten op het e-mailadres:

het.visserijblad@telenet.be.

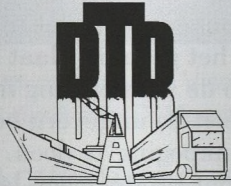
You're welcome!

De uitgeverij
vzw Liefkemores

De toekomst van 'de overkant'

'Geen enkele haven is zo verbonden met de stad als deze van Oostende. Dit geeft aan deze site een apart karakter. Uniek, want daardoor is dit de ideale plaats voor een ultieme verzoening tussen mens, milieu en economie.' Dat zijn woorden van Vlaams minister-president Kris Peeters.

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS -
HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN
EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN
WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor
Federaal secretaris
zeeverij
Jules Peurquaetstraat 27
Oostende
Tel.: 059 55 60 85
Fax: 059 70 51 33
E-mail:
Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:
gewestelijk secretaris
0476 23 40 28
Heiststraat 3
Zeebrugge
Tel.: 050/54 47 15
Fax: 050/54 42 53
E-mail:
renaud.vermote@btb-abvv.be

Peeters was slotspreker op het symposium waarop de toekomst van de Oostendse oosteroever besproken werd. Ook Bart Slabbinck van cvba Buitengoed, Jan Loos van Natuurpunt, Filip Martens van C-Power en de Oostendse burgemeester Jean Vandecasteele voerden het woord. Exact 145 aanwezigen vulden op 17 september het barstensvolle auditorium van het VLIZ (Vlaams Instituut van de Zee) op de Oostendse Wandelaarkaai. Daar werd een door een brede coalitie van partners (inmiddels al meer dan vijftig) een toekomstplan voor

de kustzone van de Oostendse oosteroever voorgesteld. Het plan is de vrucht van een samenwerking waarbij zowel de overheid (Stad, Vlaamse overheid), private partners (C-Power...) en NGO's (Natuurpunt...).

Wie het gebied kent weet dat er de jongste jaren veel veranderd is in het gebied dat door de visserij beheerst wordt en die de Oostendenaars als 'overkant' benoemen. Het Ford Napoleon werd gerestaureerd, C-Power bouwt er de sokkels voor haar windmolens, de strekdam krijgt er vorm en de site van het

De zaal van het VLIZ zat afgeladen vol met aandachtige luisteraars.

CREVITS

import - export - allerlei kettingen en kettingmaten - ankers - herbruikbare materialen - visserijbenodigdheden - rubber bollen en rubber ringen

Marcus Gerardstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 48 33
Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 45 85
H. Baelskaai 18, 8400 Oostende. Tel.: 059/ 32 50 13
Telefoneren vanuit Nederland:
09/ 32 50 54 48 33
Fax 050/ 54 79 11

Militair Hospitaal is woongebied aan het worden.

Het Maritiem Plein krijgt er een veerdienst bij die voetgangers en fietsers uit de stad naar het gebied moet brengen. In een pakhuisaan de vismijn wordt een bezoekerscentrum gepland. Het duinengebied aan de Halve Maan wordt in ere hersteld. De historische bunkers worden er gerestaureerd en ingericht voor natuurstudie. Wandelpaden zullen de bezoekers doorheen het gebied leiden. De batterij *Hundius*, een restant van de Atlantiek Wall wordt in tandem geplaatst met het Fort Napoleon. Maritiem erfgoed krijgt een plaats rond de Maritieme Site. De plannen die nog verder verfijnd worden zullen concreet zichtbaar zijn vanaf 2011. Het mag duidelijk zijn dat de Oostendse stedelingen 'de overkant' niet langer links laten liggen.

Meer info op:
www.oosteroever.blogspot.com.

Rond het eigen dok

Oostendse visserij viert feest

EEN DERTIGTAL DEELNEMENDE bedrijven, meer dan tien overheidsinstellingen, vele tientallen demonstraties, degustaties, optredens, animaties en tienduizend bezoekers... Dat is de balans die havenkapitein Patrick Vermandel mag opmaken van de voorbije hoogdag van de Oostendse visserij.

Het grijs van de Vismijn, het Maritiem Plein, de Maritieme Site en de Baelskaai werd op 13 september mooi opgefleurd door de met de visserij verbonden standhouders en door een zomers uitgedost publiek, dat even-

wel ook de paraplu binnen handbereik hield.

Dat de visserij ook vandaag nog op veel sympathie mag rekenen bleek uit de 1.600 handtekeningen die vlot onder een petitie geplaatst werden voor het behoud van het volledige Visserijdok.

Intussen zijn de Oostendse Visserijfeesten een begrip geworden. Na het grote succes dat de eerste editie in 2001 gekend had, konden de organisatoren niets anders dan op de ingeslagen weg voortgaan. Het evenement kreeg een vervolg in 2002 en 2003. In 2004 werd het feest zelfs uitgebreid met een Havendag waaraan ook de niet-visserijgebonden havendiensten en -bedrijven deel namen.

1600 mensen ondertekenden de petitie voor het behoud van het volledige visserijdok. (foto jc)

SKB - Life Saving Equipment nv

Maatschappelijke zetel:

Royerssluiskaai 48
B-2030 Antwerpen
Tel.: 03/ 201 89 70
Fax : 03/ 201 89 71

Afdeling Kust

H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/ 33 96 00
Fax: 059/ 33 96 01

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten - man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotters: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avon, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKENDE SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST: A. VAN DURME. TEL.: (0475 25 88 02.

De crew van reder Casier was opvallend aanwezig op de Oostendse visserijfeesten. (fot jc)

Uiteindelijk werd gekozen voor een tweejaarlijkse formule. De editie van 2006 kende een nooit geziene opkomst. Toen werd de opkomst rond de 20.000 geschat. Ook dit jaar zijn de organisatoren tevreden over die opkomst. Die was kleiner dan op de succeseditie van 2006, maar dat was toen een gezamenlijk initiatief van visserij en haven, waardoor er meer mensen op de been gebracht worden. Verkeersleider Alan Devriendt het bezoek aan de verkeerstoren dit

jaar op de minder dan de helft. Hij ziet nog andere redenen: Devriendt: *'Het weer was dit jaar onzeker, alhoewel het tot na vijf uur droog gebleven is en er waren natuurlijk de werken aan de Vismijnlaan die ook al niet uitnodigend werken. Komt daarbij dat ik de indruk heb dat er dit jaar in de pers minder aandacht gegeven werd aan de mogelijkheid om het centrum van de scheepvaartbegeleiding te bezoeken.'*

Visserijdok

De toekomst van het Visserijdok, waarrond de Visserijfeesten georganiseerd worden, stond dit jaar erg in de belangstelling. De Oostendse haven, op zoek naar uitbreiding, heeft immers haar oog laten vallen op dit dok dat ze voor een derde gedempt wil zien. Daar wordt een ruimte voor ro-rotransport gepland. Volgens de havenautoriteiten zou dit de visserij niet nadelig beïnvloeden omdat het (400 meter lange) dok

VLOOT REDER VAN DE OVERHEID

www.welkombijvlood.be

in 1937 gebouwd werd toen Oostende nog 236 vissersvaartuigen telde. Vandaag zijn dat er nog 35, aldus havenvoorzitter Johan Vande Lanotte.

De vzw Oostendse Oosteroever verzet zich tegen die plannen. Volgens de actiegroep is de keuze van de uitbouw van Oostende als duurzame vissershaven in die zone te verkiezen boven die van de geplande uitbreiding van de containerhaven. Alhoewel de actievoerders toegeven dat de visserij in de toekomst kleinschalig zal zijn, wordt gevreesd dat dergelijke ingrijpende beslissing de ontwikkeling van de sector belemmert. Bovendien, zo stelt reder Willy Versluys van de vzw Oostendse Oosteroever, staat dit plan haaks op de inspanningen van 50 partners die nu plannen ontvouwen om het kustgebied aan de Oostendse oosteroever klaar willen maken voor de toekomst (zie bladzijde 4 in dit blad).

Versluys: *'De aanwezigheid van massa's containers naast de Baelskaai past echt niet in dit plaatje.'*

Op 11 september overleed thuis onverwacht **Roland Monteyne** (° Oostende, 19 juli 1946). Monteyne was sinds vele jaren de boekhouder van HVB. De vrijzinnige begrafenisplechtigheid greep plaats op zaterdag 20 september.

De vismijnhal was ook dit jaar weer omgetoverd in een drukbezette feesttent. In diezelfde vismijngebouwen toonden talrijke standhouders hun visserijgebonden activiteiten. Op de foto onderaan ziet u de stand van het Oostendse Noordzee-aquarium waarop (vlnr) Jan Jacobson, schipper op rust Eddy Serie en zijn gezellin Esther-Rosa Clarys de boekencollectie van deze vereniging presenteren.

SMEDERIJ

St. Martin Bvba

Alle herstellingswerken aan vissersvaartuigen

Werkplaats: H. Baelskaai 4 te Oostende - Tel.: 059/ 32 25 23

Carlo 0477 20 91 87

Zetel: Paul Michielslaan 23 te Oostende

De taal is gansch het visschersvolk

TOEN TUSSEN DE twee wereldoorlogen de meeste vissershavenbedrijvigheid van de *Koaje* moest overgebracht worden naar de overzijde van de haven, de oostkant, verdween er een hele wijk, maar er kwam een andere bij.

De oude vuurtorenwijk, of 't *Naigerdorp*, moest plaats maken voor de visafslag, de Hendrik Baelskaai, de vele pakhuizen, enz. Straten als *De Lange Reke*, *Stokerijstraat*, *Blankenbergsestraat* en vele andere verdwenen.

Het was een dichtbevolkte wijk. Mijn bloedeigen overgrootvader en grootvader, alias *de Rosten Erie van de Viertorre*, mijn *noenkel* Wilfried, mijn schoonvader Emeric, hebben er gewoond. En ze hebben er veel gevochten met de benden van 't Stad. Ze sloegen daarbij naar mekaar met *spruuteknuppels* en andere wapens die op de stikn of akkers te vinden waren.

De nieuwgeboren wijk ten zuiden daarvan was de OPEX. Dat werd de nieuwe visserswijk omdat ze aldaar dicht bij de vaartuigen en de vismijn waren. De vissersfamilies moesten immers vaak 's morgens heel vroeg al hun activiteiten starten. De zelfs voor

vele Oostendenaars eigenaardige naam OPEX komt uit het Frans '*Ostende Phare EXtension*', de uitbreiding van Oostende naar de vuurtoren toe?

De visserij in De Panne had ondertussen definitief opgehouden te bestaan. Daar de haven van Nieuwpoort na de eerste Wereldoorlog vernietigd was, kwamen Panse vissers massaal naar Oostende wonen en werken. En daar zit het nu precies. Toen hun *pannepotn* (Pans vissersvaartuigtype) aldaar nog op het strand toekwamen, hadden deze zuinige vissers meestal een *puize* (puts, slagemmer om zeewater aan boord te halen) waarin ze ook hun gevoeg deden. Dit namen ze mee tot bemesting van hun stukje land.

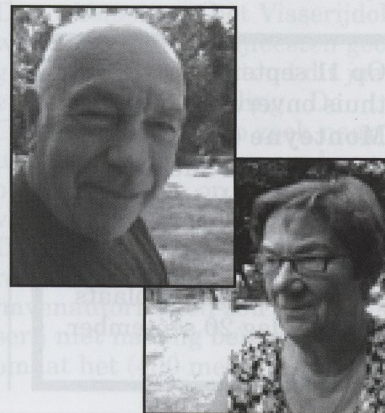
De Oostendse vissers deden trouwens hun gevoeg over de verschansing zodat een bepaalde visser (Gonsales) de geluidsnabootsende bijnaam *Ploem* verdiend had. De Oostendenaars lachten dan ook met zoveel zuinigheid en riepen: '*Panne, panne, puizesjhietter*' (*emmerschijter*) of ook nog: '*e sjoon sjiip, e sjoon huus, e sjoon wuuf én e veugel up 't dék!*' Een *veugel up 't dék* is een hypotheek. Maar deze zuinige vissers waren bovendien ook zeer *nêstig* (ijverig) en brachten het in Oostende tot de grootste reders. Deze *puizesjhietters* woonden (en wonen) nage-

noeg allemaal in de wijk OPEX. Daar is dan ook een speciale, ruwe, maar zeer vriendelijke bevolking.

Er is geen enkele andere wijk van Oostende woadan de *wuivers zoe smoorn lik e këtter* (waar de vrouwen zoveel roken). De mannen kan je herkennen aan hun *zaibainn* (zeebenen, d.i. hun manier van lopen).

En je merkt dat er ook vele *roare aangetroeteld zien* (eigenaardig gekleed). De taal die er gesproken wordt, is die welke men vijftig jaar geleden in de hele stad hoorde. Een speciale bevolking, toch een beetje te vergelijken met die van Het Sas, een wijk van Bredene.

(Uit 'Wablief, Nog meer ditten en datten', 1995, Marie-Jeanne en Roland Desnerck.)

B.V.B.A. S & S
Jofra Shipping & Trading
Postbus 51
B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0)9 361 00 04
Fax: +32 (0)9 360 60 04
GSM: +32 (0)477 952 450
E-mail: jofra.jan@gmail.com

Uw adres voor:
Aan- en verkoop van alle visserijschepen
Alle toeleveringen / reparaties
Inbouw van alle merken motoren en koppelingen

'Eindelijk een écht kut-blad'

Slogan op het eerste nummer van Goedele

'Je ziet nu vaak jonge koks die het verschil niet kennen tussen een tong, een schartong en een pladijs, omdat al hun vis panklaar gefileerd in een plastic zakje geleverd wordt. Dat is natuurlijk een beetje de vloek van de industrialisatie. Het komt allemaal anoniem en geprefabriceerd binnen: stukken geperste witte vis, koolvis, of die victoria-baars. Verschrikkelijke vis, kweekt als ratten, vreet een heel Afrikaans meer leeg, een ecologische ramp, en is bovendien niet te eten.'

Peter Goosens in
De Morgen 19 juli

'Het MSC-label is slechts één van de labels, waar je bovendien voor moet betalen. Wij pleiten voor een Europees label met duidelijke richtlijnen.'

Willy Versluys in
Brugsch Handelsblad, 16 mei

'Een arbeider die in een fabriek staat of op een bouwwerf werkt; voelt zich door de socialisten in de kou gezet. (...) Die madame daar, Gennez. Daar versta ik geen kloten van als die op tv is. En ik ben links hé! Ik draag zelfs links.'

Arno in De Morgen, 19 juli

'Consumenten zijn niet meer zo dom als vroeger.'

Marketingstrateeg Joseph Jafe in
Media.com, 5 september

'De Vlaamse burgers zijn geen radicalen, ook zij willen een gemeenschappelijk Belgisch project.'

Joëlle Milquet in
De Morgen, 6 september

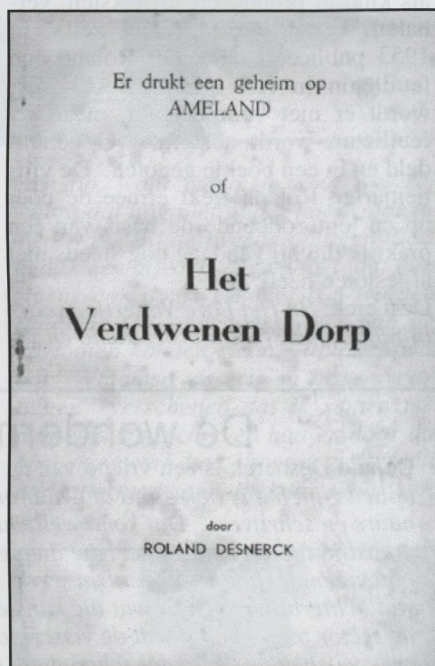
Roland Desnerck:

'Mijn memoires schrijven?

Daarvoor heb ik *nòg* een leven nodig.'

DE VISSERIJ LEVERT meer op dan vis alleen. Vis is de basis van ons bestaan, maar daar bovenop wordt een hele gemeenschap gebouwd van toeleveranciers, afnemers, scheepsherstellers, nettenbreiers, kaderpersoneel, ambtenaren... Daar houdt het niet op: de visserij kent ook haar eigen verzamelaars, volkskundigen, kunstenaars, liefhebbers, zeezotten en kaailopers... Zij geven aan de sector smaak, zoals het zout dat doet aan de patatten.

Roland Desnerck (70) is zo'n smaakmaker. Sinds jaar en dag verzamelt hij de woorden, spreuken en gezegden waarmee de Oostendse vissers zich op zee en aan de wal verstaanbaar maken. Daarenboven hebben zijn vader en hij een rol gespeeld in de ontstaansgeschiedenis van het Nationaal Visserijmuseum van Oostduinkerke. Hij schreef verschillende boeken over de visserij en produceerde een CD waarop ook oude visserliederen te horen zijn. Desnerck heeft meer dan zijn steentje bijgedragen om het reilen en zeilen van de laatste Vlaamse jagers te ver-
eewigen.

Het eerste boek van Roland Desnerck werd gepubliceerd toen hij nog een tiener was.

DE ANTWERPSE VOLKZANGER Wannes Van De Velde heeft een lied onder de titel *'Ne zanger is een groep'*. Daar-
aan moest ik denken toen ik de gastvrije woning van het gezin Desnerck verliet. Zoals de bakker een *'bakkerin'* nodig heeft, zo geldt dat ook voor een intellectuele octopus als Roland. Ten huize Desnerck is het echtgenote Marie-Jeanne Clement die er als het ware de schrijverspraktijk be-
heer(s)t. Dat blijkt alvast uit de vele tussenzinnen die ik tijdens het interview mocht noteren. Roland: *'Marie-Jeanne hebben we nog posters liggen? En elastiekjes om er rond te doen?'*, *'Marie-Jeanne, wanneer zijn we terug thuis uit Frankrijk?'*, *'Marie-Jeanne, hebben we hier nog een exemplaar van dat boek liggen?'*, *'Marie-Jeanne, hebben we nog een foto van...'*. Mannen!

De laatste vuurtorenwachter
Hij heeft er nog een foto van. Daarop staat het echtpaar Pol Desnerck en Ernestina Devriendt, overgrootouders. Stamvader Pol heeft een band met de

Alle industriële en scheepsherstellingen

— mekaniemiek en plaatwerk.

H. Baelskaai 22, 8400 Oostende.

Tel. 059 33 22 15

Fax: 059 33 01 55

GSM Johan (0477) 31 54 15

GSM Ludo (0477) 33 54 35

**BEMA
DOET
HET!**

Vuurtorenwachter Pol Desnerck en Ernestina Devriendt, overgrootouders van Roland Desnerck.

visserij, want hij is vuurtorenwachter. Desnerck: *'Het koppel woonde op de Oostendse wijk Het Hazegras en in de Oude Vuurtorenwijk, bekend als het Negerdorp, maar ook vele jaren in Vlissingen waar Pol een van de zeelieden was die de loodsden naar de vrachtschepen moest roeien.'*

Gaston

Grootvader Arie werd in Vlissingen uit die Oostendse ouders geboren. Later keert Arie terug naar Oostende waar hij een betrekking krijgt aan de Demeybruggen, de alombekende Oostendse 'Tettebrugge'. Aan die tettenbrug wordt vader Gaston geboren, een merkwaardig man die ook voor een merkwaardig nageslacht zal zorgen. Desnerck: *'Mijn vader was een schilder-letterzetter die zijn beroep op de Oostendse scheepswerven van Beliard*

uitoefende. Later werd hij stadsarbeider. Maar zijn activiteiten stopten niet na de dagtaak. Mijn ouders hadden een breed sociaal-cultureel leven. Ze zongen in het koor "Het loze vissertje", vader bouwde scheepsmodellen en hij schreef. Hij was wat we een intellectuele arbeider kunnen noemen, want hij publiceerde drie boeken, waaronder een over de strandvisserij. Dat waren eenvoudige mensen, maar ze hadden een open geest en er was veel aandacht voor taal, ambacht, kunst en cultuur. Ik ben er opgegroeid tussen het bureau, de scheepsmodellen en de bibliotheek van mijn vader. Ik heb als kind wellicht meer boeken dan boterhammen verorberd. En als ik groot zou zijn dan wilde ik journalist worden of leraar of... visser.'

Een opvoeding in zo'n intellectueel arbeidersgezin werpt vruchten af en bij Roland gebeurt dat al heel vroeg, want als kind al produceert hij teksten, verhalen, vertellingen... meer zelfs, in 1953 publiceert de tiener Roland een feuilleton in Het Kustblad. (1) Hij wordt er niet voor betaald, maar het feuilleton wordt achteraf wel gebundeld en in een boekje gegoten. De vijftienjarige Roland trekt ermee de boer op en legt zodoende de basis van een praktijk die hij vandaag nog steeds niet afgesloten heeft.

Desnerck: *'In Het Loze Vissertje, waarin mijn ouders, mijn broer René en ik-*

zelf zongen, ontmoette ik Karel Seys, beter bekend als Arie Sleeks. (2) Deze folklorist was bezig een reeks brochures uit te geven over de zeden en gewoonten van de Oostendenaars en het tiende deel van die reeks zou over de Oostendse woordenschat gaan. Hij vroeg mijn medewerking. Omdat mijn vader op de scheepswerf werkte en omdat er thuis nogal wat scheepsmodellen gemaakt werden had ik al vlug een verzameling technische dialecttermen uit scheepsbouw en visserij opgebouwd, maar daar had Sleeks geen interesse voor. Hij wilde zich beperken tot gewone woorden uit het dagdagelijkse leven. Intussen had ik wel de smaak te pakken en die eerste reeks werd de basis van een steeds maar uitdijende collectie dialectwoorden. Daaruit zou uiteindelijk het Oostends woordenboek groeien, in zijn jongste uitgaven ook wel bekend als de Dikke Desnerck, een grapje dat verwijst naar het woordenboek de dikke Van Daele.'

Maar zover zijn we nog niet. *'Mijn vader en ik hadden een lezing voorbereid over de visserijgeschiedenis. Met onze scheepsmodellen als didactisch materiaal kwamen wij zodoende ook in Oostduinkerke terecht in een zaaltje waarin burgemeester Honoré Loones en schepen Dorné aandachtige toehoorders waren. Meer zelfs, hij hield nauwlettend onze scheepsmodellen in het oog en werden erdoor geïnspireerd. Het idee*

De wondermooie visserij

Roland Desnerck is een vriend van de visserij: *'De visserij mag dan een hard milieu zijn, het is ook altijd al een bron van inspiratie geweest voor kunstenaars en schrijvers. Dat komt wellicht doordat de sector zich ophoudt op de grenslijn tussen land en zee, die diepte waarin de vissers verdwijnen om er hun vreemde ding te doen. Dat werkt zeer inspirerend op mensen die aan de wal achterblijven. Door wat die kunstenaars en schrijvers met hun werk aan de sector toevoegen wordt de visserij ook mooier, want er is een boeddhistische wijsheid die zegt dat schoonheid ontstaat in het oog van degene die de dingen bekijkt.'*

Desnerck houdt vandaag nog steeds voordrachten over het Oostendse vissersdialect. Organisatoren kunnen bij hem terecht op het e-mailadres desnerck.roland@skynet.be.

N.V. HOSTYIN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

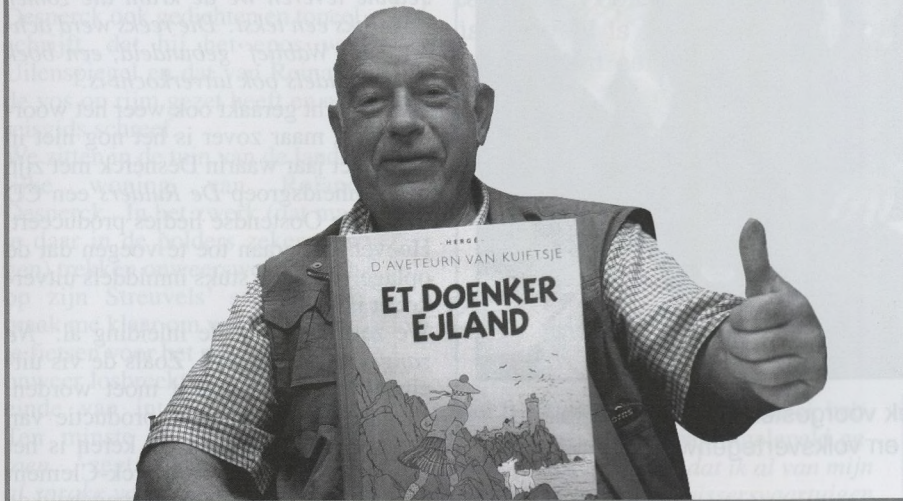
Voor een vlugge bediening!
Fortstraat 27, Oostende -

Tel.: 059 33 99 37 - 0475 32 16 20 - Fax: 059 33 99 38

www.hostyn.be — contact@hostyn.be

Kuifje, maar in 't Oostends

In 2005 werd Roland Desnerck aangezocht om een kuifjesalbum in het Oostends dialect te vertalen. Er werd gekozen voor 'De Zwarte Rotsen', omdat de stripheld in het begin van dit verhaal vanop de Oostendse kaai de mailboot naar Dover neemt. De Zwarte Rotsen werd het eerste album van Kuifje dat vertaald werd in een Vlaams dialect. De Oostendse vertaling van 'De Zwarte Rotsen' kwam uit in 2007 als 'Et Doeker Eijland'. Het boek werd een succes en inmiddels is Desnerck alweer aan de slag met de vertaling van twee andere kuifjesboeken. In 2009 mogen we de Oostendse versies van 'Het Geheim van de Eenhoorn' verwachten en van 'de Schat van de Scharlaken Rackham'.

rijpte om de collectie van mijn vader in een gepland visserijmuseum onder te brengen. In 1974 werd dat museum voor het publiek opengesteld en toen mijn vader, in datzelfde jaar, op pensioen ging, werd hij er de eerste conservator van. Hij bleef in het museum actief tot zijn overlijden in 1988.'

Gaston Desnerck wist een aanzienlijk deel van de huidige museumverzameling bijeen te brengen, maar zijn grootste verdienste is dat hij een unieke reeks scheepsmodellen bouwde die een volledig overzicht geven van alle types van vissersvaartuigen die door de geschiedenis heen in Vlaanderen werden gebruikt. Deze verzameling wordt door heel wat maritieme musea, tot ver buiten de landsgrenzen, benijd.

Woorden, woorden, woorden

Rolands kennis van de woordenschat is er inmiddels niet op achteruit gegaan. Sinds hij in 1953 door Karel Seys, alias Arie Sleeks, aangesproken werd is zijn lijstje met Oostendse dialectwoorden uitgegroeid tot een indrukwekkende kaartenbak. In 1972 verschijnt de eerste uitgave van het Oostends woordenboek. Het is een werk in eigen beheer, wat betekent dat de auteur zelf moet instaan voor de verkoop, een hachelijke onderneming, zo weet de interviewer uit eigen ervaring. Maar had Desnerck als vijftienjarige al niet bewezen dat de markt hem goed ligt? De 3.000 exemplaren gingen vlot over de toonbank en in 1979 moest hij constateren dat het boek totaal uitverkocht was.

Desnerck: 'De publicatie van het woordenboek bracht een vracht nieuwe ter-

men op, want iedereen vond wel een woord dat nog niet in dat boek opgenomen was. Bij de tweede oplage (1980) had ik een bijvoegsel gemaakt, dat overigens ook apart gekocht kon worden, zodat de Oostendenaars weer aan het navlooien konden slaan. Intussen was ook "Vlaamse visserij en vissersvaartuigen" verschenen dat ik samen met mijn vader geschreven had en door dat opzoekingswerk had ik weer een vracht dialecttermen aan mijn kaartenbak kun-

nen toevoegen. Dat boek wordt vandaag terecht een standaardwerk genoemd en heeft inmiddels al antiquarische waarde. Komt daar bovenop dat ik zowat overal te lande uitgenodigd werd om over dat dialect lezingen te geven — ik heb inmiddels wel vele honderden zaaltjes gezien — en op elk van die avonden was er altijd wel iemand die mij een nieuw woord, een uitdrukking, een Oostendse dialectterm leerde kennen. In die kaartenbak zaten daardoor al vele duizenden woorden die in het eerste boek niet te vinden waren.'

Aan de man brengen

Werk genoeg, zo lijkt ons, maar het werd almaar erger, want in de jaren tachtig werd Desnerck door uitgever Jempie Herrebout aangesproken om in navolging van 'De Zeebrugse visserij' een werk te schrijven over die van Oostende. In 1987 verscheen op maar liefst 7.000 exemplaren 'De Oostendse Visserij'. Roland: 'In de familie van mijn echtgenote Marie-Jeanne is nogal wat vissersvolk te vinden en door het sprokkeln van dialectwoorden had ik ook persoonlijk veel vissers leren kennen, zoals de legendarische schipper Free Wolle. Daardoor werd ik gaandeweg een specialist van de Oostendse visserstermen. Professor Magda Devos en haar team hebben er dankbaar gebruik van gemaakt toen zij de oude plaatselijke beroepstermen in Vlaanderen gingen inventariseren.'

De lezer voelt het inmiddels aan zijn ellebogen. De tweede oplage van Desnercks woordenboek geraakt op zijn beurt uitverkocht. Roland weet intussen met al zijn nieuwe bijenge-

De jonge Roolland Desnerck (links) achter zijn kaartenbak met Oostendse dialectwoorden. De eveneens nog jonge journalist Herman Moerman vlooit het werk uit.

De Dikke Desnerck wordt aan het publiek voorgesteld. Links van Roland zien we de auteur Karel Jonckheere (†) en volksvertegenwoordiger Alfons Laridon (†).

sprokkelde woorden geen blijf en hij giet ze in een nieuwe editie van het Oostends woordenboek, een dikke turf van 575 bladzijden. De *Dikke Desnerck* is geboren en in zijn zog ziet ook een

poster het daglicht, waarop 112 verzamelde Oostendse spreuken afgebeeld worden. (Overigens ook alweer de tweede druk.) Voor al die inzet werd hij verschillende keren gelauwerd. Een

ander mens zou op die lauweren gaan rusten, want iedereen is het erover eens dat het woordenboek een volkskundig meesterwerk is. Maar Desnerck blijkt nog maar goed op gang te zijn.

'In 1995 vraagt de Oostendse journalist Ronny Driesmans me om in Het Laatste Nieuws een column te schrijven waarin dagelijks een Oostends dialectwoord uitgelegd wordt. Samen met Marie-Jeanne leveren we de krant die zomer dagelijks een tekst. Die reeks werd achteraf in 'Wablief' gebundeld, een boek dat inmiddels ook uitverkocht is.'

Uitverkocht geraakt ook weer het woordenboek, maar zover is het nog niet in 2000, het jaar waarin Desnerck met zijn gelegenheidsgroep *De Rulders* een CD met oude Oostendse liedjes produceert. Hoeven wij eraan toe te voegen dat de oplage van 2000 stuks inmiddels uitverkocht is?

We zegden het in de inleiding al: *'Ne zanger is een groep.'* Zoals de vis uiteindelijk geconsumeerd moet worden, zo gaat het ook met de productie van een schrijver. Honderden keren is het schrijversbedrijfje Desnerck-Clement de boer opgetrokken om de mensheid de vreugden van het Oostends dialect te leren kennen. Honderden keren werd daarbij de koffer gelegeerd: boeken, posters, CD's en aanverwanten. En dat gebeurde allemaal in de vrije tijd, want Roland stond in het onderwijs, uiteinde-

HET ZEEVISSERSFONDS
fonds voor bestaanszekerheid

Zeevissersfonds
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 509555
Fax: 059 509525
info@zeevissersfonds.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag van
8.30u tot 12.15u – 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SDVO vzw
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 509 526
Fax: 059 509 664
info@sdvo.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag van
8.30u tot 12.15u – 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

lijk zelfs op directieniveau.

Hoe staat het inmiddels met de steekkaarten? Desnerck: *'Tijdens al die lezingen had ik alweer massa's nieuwe dialectwoorden leren kennen. En toen ook de uitgave van 1988 uitgeput geraakte kwam er in 2006 een vierde editie waarin nog eens 5.000 nieuwe termen opgenomen werden.'*

Tussendoor vernemen we dat Desnerck ook gedichten en toneel schrijft, dat hij het epos van Uilenspiegel en dat van Reinaert de vos op rijm gezet heeft en een reisgids schreef.

We zitten in de tuin van de landelijke woning van Roland Desnerck. In het zwerk (dat mag je daar in de polders zeker zeggen) trekken onweerswolken zich op zijn Streuvels' samen. Ik maak me klaar om weer naar huis te fietsen voor het aangekondigde onweer losbreekt. Ik ben aan het einde van interview gekomen. Ten minste dat dacht ik. *'En toen...'* zegt Roland, *'toen was er al sprake van de Kuifjesvertalingen.'* De Kuifjesvertalingen! Maar dat plaatsten we al in een kadertje.

Onder de indruk van zoveel daadkracht vraag ik hem nog of zo'n productie nog tijd overlaat voor ontspanning. De vraag krijgt een sterk Desnerckiaans antwoord. *'Wel ja, we hebben een druk familieleven en o ja, zo heb ik ook louter voor het plezier een roman geschreven, Twee Bokalen die door de Oostendse uitgeverij Manga gepubliceerd werd. En wat wij ook graag doen is reizen. Ook vandaag organiseer ik nog uitstappen in binnen- en buitenland. Ik begeleid groepen en leer hen als gids een stad, een streek kennen.'*

Dat komt ervan als je uit zo'n nest van intellectuele arbeiders komt: werklust en volksverheffing gaan er hand in hand. Zo maken ze er vandaag geen meer. (fv)

(1) Het Kustblad was een initiatief van Robert Lanoye en Maurice Verbeke. De krant begon na de Tweede Wereldoorlog met een oplage van 900 exemplaren, drie weken later bekoorde de krant al 3000 personen. (Brend Vantournhout: *'Van Pannestrand tot de Zeewacht. Een blik op de evolutie van Oostende in de periode 1940-1980'*). Het liberale weekblad heeft minstens tot 1959 bestaan.

(2) Karel Seys schreef talrijke artikelen en brochures over folkloristische onderwerpen. Hij publiceerde onder het anagram Ary Sleeks, Hij richtte in 1954 in Oostende de nog steeds bestaande volkskundige kring De Plate op. Het internet leert ons dat zich in de bibliotheek van Roeselare een werkje van Sleeks bevindt dat luistert naar de titel: *'Het Oostendse dialect'*, Oostende, zonder jaar.

Benny Viaene en Davy Torck zijn vissers. Viaene (46) is aan boord van de O 71 Jacob Kien (221 kW) te vinden. Davy Torck heeft niet eens half zijn leeftijd. Hij is schipper op de O 700 Bi Si Ti (176 kW). De motorvermogens die we hierboven vermelden maken de lezers duidelijk is dat we vandaag in een kustvissersgezin te gast zijn.

In het huis van beide schippers — ankertje voor de deur — is Roland Desnerck vandaag onze gastreporter. Hij stelt de vragen, terwijl hij ook volop Oostendse uitdrukkingen aan het hamsteren is. Zoveel is na het interview zeker: binnen enkele jaren mogen we ons aan een nieuwe, uitgebreide editie van het Oostends woordenboek verwachten.

Benny Viaene & Davy Torck

'De visserij blijft, maar ze zal slanker zijn dan ooit'

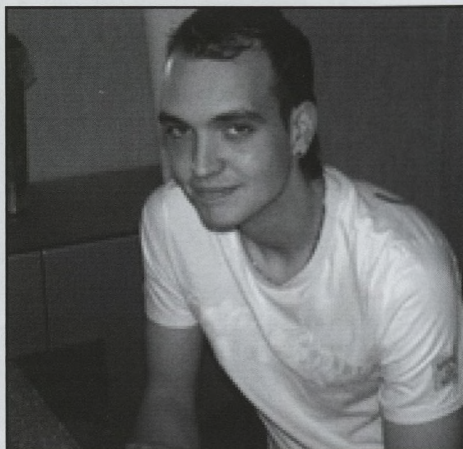
Zowel Benny Viaene als Davy Torck hebben de visserij met de pap ingelepeld gekregen. Torck: *'Ik denk dat ik al van mijn drie jaar aan boord van vissersvaartuigen rondloop. Van zodra ik iets ouder was bracht ik, aan de zijde van mijn vader Marcel, de vakanties op zee door. Tegen de tijd dat ik dertien was kon ik al goed meewerken aan boord.'* Bij Viaene is het niet anders. Hij stamt uit een geslacht van kustvissers. Zijn grootvader Maurice en zijn beide overgrootvaders, Alfons Buysse en Karel Viaene, waren al beroepsvissers. Ook moeder Maria Rassaert stamt uit de visserij. Haar vader, Eduard, reedde in lang verleden tijden de O 49 *Maria-René* uit, een houten vaartuigje met een Deutzmotor van amper 35 pk. Vader Gilbert Viaene (° Dieppe, 3 november 1918) liet in 1967 op de werf Deweert het stalen garnalenvaartuig O 101 bouwen. Het schip werd genoemd naar Benny, de zoon waarmee we vandaag aan tafel zitten. Die zoon heeft vijfentwintig jaar op de O 101 gevaren, vervolgens drie jaar op de O 100 (een zusterschip van de

O 101), daarna heeft hij de visserij een jaar de rug toegekeerd en nu trekt hij weer de zee op, zoals steeds op een kustvissersvaartuig, zoals steeds op zoek naar garnalen. Benny: *'Zoals velen heb ook ik wel een aanvraag ingediend om bij de baggeraars te werken, maar dan ben je telkens veel weken van huis weg en ik zie dat eerlijk gezegd, toch niet zitten.'*

Zijn gezellin Martine, moeder van Davy, komt even goed uit een vissersnest. De *Steenkistes* zijn een begrip in de visserij en de familie leverde vermaarde schippers aan de sector. We ontmoetten haar vroeger al toen zij in Oostende het cliënteel bediende in het pittoreske visserscafé 't Vegeetje.

De wortels van Davy Torck liggen dan weer in Gent, maar vader Marcel is wel een doorgewinterde visser die vandaag nog steeds ter zeevisserij vaart. Davy Torck: *'Bij mij is het niet zozeer de afwezigheid van huis die me bij de baggeraars weg houdt, want ik ben ook al op de grote boomkorvaartuigen actief geweest en dan kom je 's morgens ook niet thuis. Maar de visserij is een heel apart leven en dat heeft zijn eigen wetmatigheden, zijn eigen zorgen, maar ook zijn eigen charmes. Baggeraars mogen dan wel een regelmatig inkomen hebben, maar de visserij is juist extra spannend omdat de vangst en het inkomen onzeker is. Telkens je uitvaart is het weer een avontuur. Wat zal de zee ons deze keer opleveren? Dat is onzeker en daarmee moet je kunnen leven, maar volgens mij is dat een van de meest boeiende facetten van het beroep.'*

Roland Desnerck, die vandaag de vragen stelt, vraagt zich af hoe het komt dat de sector dan richting baggeraars leegloopt. Torck: *'Dat is een vicieuze cirkel. De dieselprijs blijft hoog. Bij veel reders is er geen geld meer om het schip in orde te houden. Je gaat dan in zee met vaartuigen waarop van alles misloopt. Of het schip*

Davy Torck, jonge visser met liefde voor het beroep

Roland Desnerck stelt de vragen. Martine, partner van Benny, heeft foto's bovengehaald.

ligt aan de kant. Da's allemaal niet bevorderlijk voor de sector. De vissers zien uiteraard dat het in zo'n gevallen een aflopend verhaal is. Die mensen hebben ook een gezin te onderhouden, een lening af te betalen en dus kiezen ze eieren voor hun geld. Hoe kleiner de visserij wordt hoe meer vissers eruit verdwijnen. Vroeger dacht men dat een

kleine vloot over voldoende volk zou beschikken. We zien vandaag dat dit helemaal niet het geval is.'

Toekomst

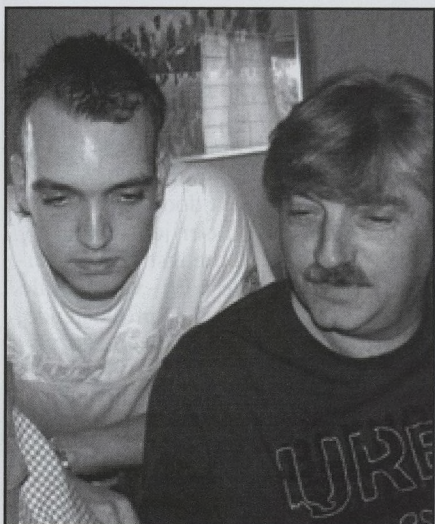
Heeft de visserij nog toekomst, zo wil Roland Desnerck weten. Viaene, die zich al sinds 1990 schipper ter kustvisserij mag noemen, hoopt het alvast nog

tot zijn vijfenvijftigste uit te zingen. Maar de papierwinkel steekt hem tegen en de veelvuldige controles nog veel meer. En de viswinkels: 'Als ik in zo'n etalage de visprijzen zie en ik vergelijk dat dan met wat wij ervoor krijgen, dan krijg ik draaiingen.' De man die zich al garnaalkoning mocht noemen heeft er dus niet zo'n goed oog in: 'De kustvisserij, zoals we die gekend hebben, is ei zo na verdwenen. Vernieuwen ligt bijzonder moeilijk. Mijn vader liet zijn scheepje bouwen voor drie miljoen Belgische franken. Zo'n nieuw vaartuigje zou vandaag al gauw veertig miljoen frank kosten. Dat is niet meer te rendabiliseren. Het resultaat is te zien aan de Visserskaai. Waar is de tijd dat daar nog dertig schepen lagen? Ik tel er vandaag nog zeven.'

Davy Torck: 'Het probleem stelt zich niet alleen meer in de kustvisserij. Sommige grote boomkorvaartuigen zien er vandaag uit als wrakken. Maar de visserij zal niet verdwijnen. We zitten nu in een periode van grote schifting. Alleen de rederijen die nog reserves hebben zullen deze kaalslag overleven. Al de rest gaat eruit. De visserij van de toekomst zal minder te betekenen hebben dan vandaag, maar ze zal ongetwijfeld nog bestaan. Misschien heeft men te lang gewacht, maar vandaag wordt er door velen geëxperimenteerd met wat we nieuwe technieken noemen: lijnen, staande netten, flyshooten, twinriggen, quadriggen, nieuwe vormen van bordenvisserij. Wat we vandaag meemaken

Geboren en getogen in de visserij! Op deze foto uit 1991 zien we rechts de piepjonge Davy Torck bij zijn vader Marcel (Foto gw).

is niet de dood van de visserij, maar een forse vermageringskuur. Neen, de visserij is een blijver en ik blijf visser zolang ik kan.'

Na het interview rij ik met gastreporter Desnerck naar huis. Op een kaartje dat Roland driftig volgekrabbeld heeft, zie ik staan: 'platgekord', 'dik water', 'je stake uittrekken', 'klaarwaterpak' en 'nettenzetters': de typische woordenschat van de Oostendse vissers wordt ook vandaag nog nauwlettend in het oog gehouden. (fv)

Maritiem onderwijs in de lift

Met 63 nieuwe inschrijvingen stelt het Maritiem Instituut Mercator een opvallende stijging van het aantal leerlingen vast. Volgens directeur Jan Denys is dit een logisch gevolg van de hervormingen binnen het maritiem onderwijs, die de opleidingsmogelijkheden en dus ook de tewerkstellingskansen in de maritieme sector vergroten. Met alleen maar visserijgerichte opleidingen zou dat niet mogelijk geweest zijn. De groei van het aantal inschrijvingen voor de secundair en beroeps technisch onderwijs loopt parallel met de toename van de inschrijvingen voor het hogere zeevaartonderwijs.

"Ons leerlingenaantal schommelt al jaren rond de 100. Maar het maritiem onderwijs is al lang meer dan een gewone visserijschool. De leerlingen doorlopen een algemene opleiding technisch secundair onderwijs zoals in een VTI of KTA, maar wij leggen duidelijk maritieme accenten met 30 weken stage aan boord in de laatste 3 jaar van de opleiding", zegt directeur Jan Denys.

"Met 63 nieuwe inschrijvingen is het aantal leerlingen dit jaar opgelopen tot 136. Dat is het resultaat van een campagne in de lagere scholen. Maar doorslaggevend is in veel gevallen dat de

nieuwe opleiding waarbij de leerlingen die kiezen voor visserij én baggervaart na het afstuderen over een STCW-brevet beschikken. Met zo'n brevet kunnen ze meer kanten uit."

"De visserijsector stond aanvankelijk weigerachtig tegenover het afleveren van het STCW-brevet omdat ze dachten dat iedereen zou kiezen voor baggervaart. Nu ziet men de meerwaarde ervan in. Het aantal inschrijvingen is hierdoor fors toegenomen, alhoewel slechts een minderheid van de leerlingen voor de richting visserij kiest. De kust- en baggervaart biedt immers ook heel wat tewerkstellingsmogelijkheden en werkzekerheid", zegt Jan Denys.

Faillissementen

* **REDERIJ DE PAREL BVBA**, Groenlandstraat 89, 8380 Zeebrugge, rederij ter Zeevisserij. Eigenaar Z.186 Shannon. Failliet verklaard op bekentenis op 27 augustus 2008.

* **REDERIJ DE ZWERVER BVBA**, H. Baelskaai 14, 8400 Oostende, rederij ter zeevisserij. Eigenaar Z.296 Mooie Meid. Failliet verklaard op bekentenis op 3 september 2008.

VAN VOORDEN-PROMAC

VAN VOORDEN GIETERIJ B.V.

- Scheepsschroeven
- HODI Superior® straalbuizen
- Industrieel gietwerk
- VYPER jachtschroeven

VAN VOORDEN REPARATIE B.V.

- Scheepreparatie
- Zink anoden
- Slijtsloffen

PROMAC B.V.

- Stuurmachines en roeren
- Verstelbare schroeven met reductiekasten
- Boegschroeven
- Speed-up kasten en hydraulische koppelingen
- Brandblussystemen
- Hydraulische dekkranen
- Reddingsboten en davitsystemen
- Koel-, vries- en scherfijsinstallaties
- Bilgewaterreinigers, IMO-MEPC 107 (49) gecertificeerd
- R.O.-installaties
- Zeewaterpompen
- Verdampers

EEN VOORSPRONG IN KWALITEIT EN TECHNIEK

VAN VOORDEN

Tel. +31(0)418-571200
 Fax +31(0)418-515790
 Web www.vanvoorden.nl
 E-mail info@vanvoorden.nl

PROMAC

Tel. +31(0)418-683333
 Fax +31(0)418-683355
 Web www.promac.nl
 E-mail info@promac.nl

Damen Shipyards Oostende gaat dicht

De Oostendse vestiging van Damen Shipyard Group uit Gorinchem (Nederland) gaat dicht. De directie deelde vorige maand aan de 22 personeelsleden mee dat de procedure voor collectief ontslag wordt ingezet. De laatste jaren bleven lucratieve opdrachten uit en stapelde het filiaal de verliezen op. Damen Shipyard is sinds 1998 eigenaar van de gebouwen van de failliete scheepswerf Beliard-Polyship in de Oostendse achterhaven. Tijdens de openbare verkoop kocht de Nederlandse groep de infrastructuur voor de neus van de Antwerpse scheepsbouwer SKB die er polyesterrompen voor mijnnevengers wilde bouwen.

Inzake scheepsbouw is Damen een wereldspeler met 11.000 werknemers en een productie-apparaat dat vaartuigen kan afleveren in het gamma van kleine werkboten, vissersvaartuigen, baggerschepen, militaire fregatten megajachten van 70 meter tot cargoschepen van 20.000 brutoton. Eind 2005 werden de activiteiten van de Damen-vestiging in Breskens (BSM / Breskens Scheepsbouw en Machinefabriek) naar Oostende overgeheveld. 22 van de 30 werknemers van BSM maakten de overstap.

In Oostende beschikt Damen over een

ruime infrastructuur voor onderhoud van zeeschepen en vissersvaartuigen. De vlakbij gelegen scheepslift met een hefvermogen van 1.750 ton en een lengte van 84 meter is daarbij een grote troef. De lift was eigendom van het Vlaams Gewest maar werd overgedragen aan een consortium van de gebruikers, met name Damen Shipyards, SKB en Idp.

Aanvankelijk werd de gewezen Polyshiploods door Damen gebruikt als opslagplaats voor bouwpakketten van standaardsschepen. Vanuit Oostende werden de onderdelen in containers verscheept naar Zuid-Amerika of Afrika waar de montage onder begeleiding van technici tot schepen van maximum 68 meter werden verwerkt, zo vertelde managing director Dominique Verheyen toen die activiteit het bedrijf nog een omzet van 43 miljoen euro opleverde.

Het was de bedoeling om met het personeel dat dagelijks de verplaatsing van Breskens naar Oostende maakte over te schakelen op onderhoud en reparatie van schepen en metaalconstructies. Damen liet ook een studie maken over de bouw van pleziervaartuigen van 25 tot 40 meter, een scheepstype dat in de bouwcatalogus van Damen nog ontbrak.

Noël Devisch nieuwe voorzitter ZV

Ere-voorzitter van de Belgische Boerenbond, Noël Devisch (65), werd onlangs als bestuurder opgenomen in de raad van bestuur van de Zeebrugse Visveiling NV. De raad van bestuur heeft hem meteen aangeduid als voorzitter, zegt de ZV. *'De Zeebrugse Visveiling is ervan overtuigd dat Devisch zijn enorme ervaring ten dienste zal stellen van de visserijsector. Als voorzitter zal hij meewerken aan de strategie van de visveiling en aan de ontwikkeling van het European Fish Centre.'* De nieuwe voorzitter volgt Simon Ruiter op. In de Raad van Beheer van de ZV wordt Devisch geassisteerd door de bestuurders Marie-Jeanne Becaus en Marc Bekaert.

Landbouwkundig ingenieur Noël Devisch beëindigde in maart zijn laatste mandaat als voorzitter van de Boerenbond dat hij twaalf jaar uitoefende. De geboren Bruggeling (6 maart 1943) genoot bij het grote publiek vooral bekendheid als hoofd van de Boerenbond, de belangrijkste belangenorganisatie voor de land- en tuinbouwers in ons land. Hij kreeg vorig jaar de titel van baron toegekend.

Vooraleer zijn toetrede bij de Boeren-

bond was hij ondermeer Europees ambtenaar en deeltijds hoogleraar aan de Faculteit van Bio-ingenieurswetenschappen van de KU-Leuven. Hij is nog bestuurder van verschillende bedrijven en vennootschappen, o.m. KBC Verzekeringen, Aveve (toelevering voor land- en tuinbouw, tuinbouwcentra), MRBB (de financiële holding van de Boerenbond) en voorzitter van het investeringsfonds Agri Investment Fund.

Eerste SDVO-mosselen op de markt

Vrijdag 12 september vond te Nieuwpoort de eerste verkoop plaats van de mosselen gekweekt door de Stichting Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO). De opbrengst van de veiling van de eerste partij van 12 kilogram naar Godtschalck in Oostende, het tehuis voor gepensioneerde vissers en zeelieden.

Bij die gelegenheid werden ook de laureaten voorgesteld van de wedstrijd voor een mooiste omschrijving van de Flanders Queen Mussel. Deze werd gewonnen door de Nieuwpoortse leraar op rust Toon Hillewaere.

De SDVO hoopt dit jaar 50 ton te oogsten en volgend jaar al 500. Op termijn schat Ivan Victor van SDVO een oogst mogelijk van 10.000 ton, dit is ongeveer een tiende van de jaarlijkse Nederlandse productie. Tegen die tijd zal de SDVO de ervaring al doorgegeven hebben aan commerciële mosselkwekers die naar verhoop uit de visserij zullen komen en zodoende een uitweg vinden uit de impasse waarin de sector zich vandaag bevindt. Momenteel bestaat het personeel van SDVO uit een achttal gewezen vissers, aldus Victor.

De Vlaamse mosselen worden duurder verkocht dan hun Zeeuwse soortgenoten. Volgens Luc Mellaerts van de SDVO belemmert dit de verkoop ervan niet. Hij is van mening dat het een nicheproduct betreft dat omwille van zijn uitstekende kwaliteit fel gewaardeerd zal worden door de consument.

Omdat slechts 20% van de oogst in aanmerking komt voor de winkelverkoop onderzoekt SDVO of een deel van de ondermaatse productie aan mosselboeren uit Nederland verkocht kan worden om deze verder te laten doorgroeien in de Oosterschelde.

TE KOOP GEVRAAGD EUROKOTTER

- Afmetingen: 24,99 binnen de loodlijnen
- 300 PK
- Inclusief certificaten
- Exclusief visrechten

Tel: +32 (0)9 361 00 04
Fax: +32 (0)9 360 60 04
Gsm: +32 (0) 477 952 450
E-mail: jofra.jan@gmail.com

Ooo,
EEN HARDE
winter!

De visserij gaat
EEN HARDE
winter tegemoet

LEES DIT!

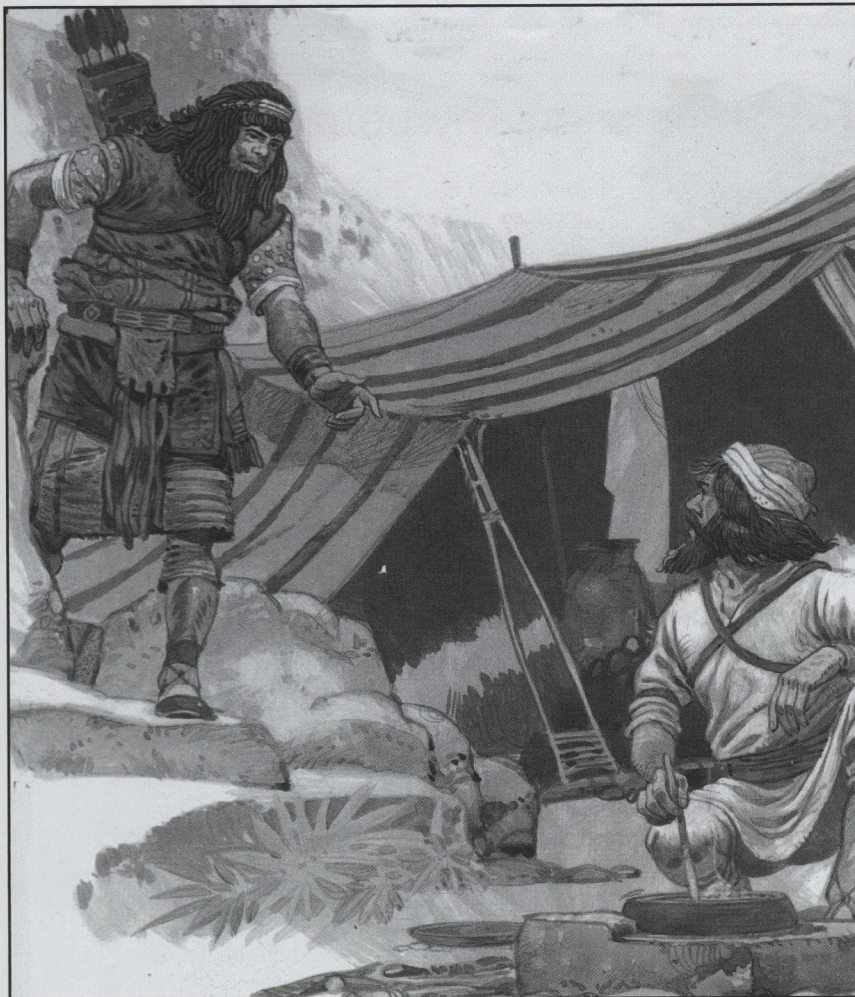
Sinds 1988 bleven onze abonnementsprijzen ongewijzigd. We willen dat zo houden. Dat is ook wel mogelijk... als we er in slagen een pakje nieuwe abonnementen te verwerven bovenop het aantal abonnees dat ons sinds jaar en dag trouw gebleven is. Wie ons wil helpen de komende harde visserijwinter door te komen schrijft vandaag nog **29,75 euro** over op bankrekening **384-0596581-18** van Het Visserijblad. Vermeld op de strook: Abonnement! U krijgt dan twaalf opeenvolgende nummers van het blad thuisgestuurd, startend bij het eerstvolgende. U heeft daar trouwens ook zelf voordeel bij. Niet alleen wordt u de maandelijkse trip naar de krantenwinkel bespaard, abonnees zijn ook goedkoper af. (Voorwaarden enkel voor België)

De laatste jagers?

En dat allemaal omwille van een bord soep

GEDURENDE TWEE MILJOEN jaar leefde de mens van de pluk, de jacht en de visvangst. Dat deed ook de, laat ons zeggen, moderne mens die circa 40.000 jaar geleden naar Europa kwam, maar in Afrika al veel langer bestond (wetenschappers spreken daarbij over 195.000 jaar). De vrouwen gingen eetbare planten en vruchten verzamelen en de mannen trokken op jacht om vlees en vis te zoeken.

In de geschiedenis voltrok zich ongeveer 9.000 jaar geleden een revolutionaire ontwikkeling. Rond die tijd ging de mens aan akkerbouw en veeteelt doen. De boer kwam centraal te staan en ging stilaan maar zeker de plaats van de jager innemen.

DE OVERGANG VAN jacht naar landbouw en veeteelt wordt prachtig beschreven in de bijbel. In het boek Genesis wordt het verhaal verteld van de tweelingbroers Jacob en Ezau.

Van jongs af komt het verschil tussen de broers tot uiting. Zelfs in hun uiterlijk. Ezau, de eerstgeborene, is ruig en harig, Jakob daarentegen is een proper jongetje. Ezau verlangt al gauw naar het leven van de jacht, naar een ruw en gevaarlijk bestaan.

Jakob, de huismus, daarentegen blijft liever veilig in het tentenkamp; een mama's kindje!

De historische overgang van jacht naar teelt wordt verteld in het verhaal van het geboorterecht, waarbij de eerstgeborene de vaderlijke erfenis toebedeeld hoort te krijgen. Het gewoonterecht zegt dat de ruwe Ezau van thuis uit een toekomst meekrijgt, maar die ene keer gebeurt dat niet.

Ezau komt moe thuis van de jacht. Hij vraagt zijn huishoudelijke broer om een bord linzensoep die deze gekookt heeft. Voor wat hoort wat, denkt Jakob. In ruil voor het voedsel eist hij het geboorterecht op. Bij vaders dood zou niet de eerst geboren Ezau, maar zijn jongere tweelingbroertje Jakob erfgenaam worden. Hij zou grondlegger worden van een groot volk en de Messias zou uit hem geboren worden.

Naast de religieuze boodschap die dat verhaal brengt (het ontstaan van de door God beschermde joodse natie) geeft de historie van Ezau en Jacob een voorwetenschappelijke verklaring voor de revolutionaire ontwikkeling van een gemeenschap van vissers en

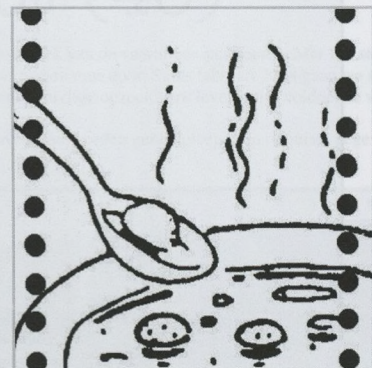
jagers naar een nieuwe maatschappij van landbouw en aquacultuur. De mythe geeft niet alleen de overgang aan, hij rekt ook hardvochtig af met de jagerscultuur (en dus ook met de visserij): Ezau is lelijk en harig, Jacob is proper en mama's lieveling; Ezau is kortzichtig (verkoopt hij zijn toekomst niet voor het onmiddellijke gewin van een bord soep?), Jacob denkt aan de toekomst; Ezau hangt af van de wisselvalligheden van de jacht, Jacob rekt op de veiligheid van de thuisbasis; Ezau is spontaan, joviaal en open, Jacob is berekend en zelfs achterbaks; Ezau moet het hebben van zijn kracht, Jacob moet het hebben van zijn mooie woorden...

De vissers die tot hier gelezen hebben zullen zich ongetwijfeld beter herkennen in de figuur van Ezau dan in deze van Jacob. Ze hebben gelijk: er staat ongetwijfeld meer haar op onze schippers dan op de uitbaters van een fishfarm; in tegenstelling tot deze laatsten zijn wij, net als Ezau, onderhevig aan de wisselvalligheden van de jacht; in de jovialiteit van de matrozen herkennen we de karaktertrek van Ezau; in de achterbakse manier waarop de moderne visproducenten van de victoriabaars hun waar produceren, herkennen we gemakkelijk de trucs van Jacob. Maar goed, gedane zaken nemen geen keer. Sinds deze soephistorie nemen de landbouw (en de aquacultuur) het langzaam maar zeker over van de jacht en de visvangst. Is het dat wat we aan het meemaken zijn? Betaalt de visserij vandaag de rekening van een 9.000 jaar oud eetmaal? Is de sector de laatste lepels soep

aan het opslurpen?

Aquacultuur

DE VEETEELT MAG dan al lang de plaats van de jacht ingenomen hebben, dat geldt niet voor wat het jonge broertje ervan, de aquacultuur. Wellicht heeft het ermee te maken dat de zee vele duizenden jaren onuitputtelijk leek te zijn. Daarnaast was de aquacultuur veelal een hachelijke onderneming, want het is gemakkelijker varkens te kweken in gevangenschap dan tong en kabeljauw. Deze twee redenen gelden evenwel hoe langer hoe minder. De aquacultuur groeit wereldwijd al enkele tientallen jaren dubbel zo hard als de visserij. In 1970 waren fishfarms en aanverwanten wereldwijd nog maar goed voor 5,3% van het totale gewicht aan vis, schaal- en schelpdieren. Maar sindsdien gaat het wel razendsnel vooruit. De 3,5 miljoen ton aquacultuurproducten uit 1970 zijn er inmiddels 54,8 geworden (cijfers 2003). De 5,3% van 1970 was in 2000 al tot 30% gegroeid. In de fishfarms worden vandaag al minstens 131 vissoorten geproduceerd, 42 soorten schelpdieren, 27 garnaalsoorten,

siteit van het zeeleven kan er bijvoorbeeld door afnemen, wat dan weer problemen veroorzaakt voor de kustgemeenschappen die voor hun overleven van de rijkdommen uit de zee afhankelijk zijn. Dat geldt ook voor de Vlaamse zeevissers.

Maar het wiel van de geschiedenis is niet tegen te houden. De aquacultuur stijgt jaarlijks met 9%, terwijl de visvangst het wereldwijd met een toename van 1,4% moet doen. Die aquacultuur mag dan vele duizenden jaren achter de landbouw aan hollen, ook daar haalt ze de achterstand in.

Tegenover een jaarlijkse aquacultuurgroei van 9% staat slechts een toename in de vleesproductie van 2,8%. Relatief nieuw is dat we ook in West-Europa boeren zien die afstappen van de veeteelt en zich specialiseren in de viskweek. Dat is met name ook al in Nederland het geval.

Het is al veel geschreven, ook in dit blad. De vissers zijn de laatste Vlaamse beroepsjagers. Die opgang van de aquacultuur voorspelt niet veel goeds voor de vissers. Het bord soep dat onze jager Ezau van zijn landbouwende broer Jacob gekregen heeft lijkt bijna uitgeleefd.

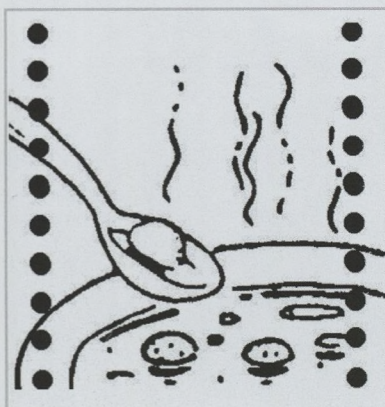
Gelukkig voor ons maalt de geschiedenis langzaam. De overgang van de jacht naar de landbouw is nog maar 9000 jaar geleden ingezet en dat is in termen van de menselijke geschiedenis nog maar kort geleden. Ja, de geschiedenis maalt langzaam... maar hij maalt!

Flor Vandekerckhove
Foto's Jo Clauwaert

8 plantensoorten en nog wat rariteiten als amfibieën.

De aquacultuur is vandaag een belangrijke sector die niet alleen het leven op onze kaaien grondig verandert. De kweek van vis, garnalen en schaaldieren zal tegen het eind van dit decennium ongeveer even omvangrijk zijn als de veeteelt. De aquacultuur is dan ook de snelst groeiende voedingssector. Zij levert vandaag al een derde van de vis die voor menselijke consumptie bestemd is.

Toch zijn er nog veel problemen. De nadelige gevolgen van aquacultuur kunnen enorm zijn, en in sommige gebieden zelfs desastreus. De diver-

De Belgische visserijvloot (46)

In januari 2005 zijn we gestart met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historiek van de vaartuigen publiceren. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die sinds 2000 uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak die gepaard gaat met het nodige onderzoekwerk levert ruim voldoende vaartuigen op om in de volgende nummers van de 75ste jaargang van HVB telkens een bladzijde te stofferen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de juiste gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden. (Guido Walters, Louis Vande Castele)

O.225 NORMAN KIM

Ex O.225 JAN FLORENT ex O.225 SIOL.

Lengte : 20,60 m

Breedte : 5,50 m

Tonnage : 55 bt

Bouwjaar : 1958 (hout)

Werk: A Loy, Oostende

Motor: Scania (1997)

Vermogen: 250 pk

Uitrusting: bokken

Eigenaars:

O.225 SIOL

Emiel Marteel (1958)

O.225 JAN FLORENT:

Isidoor Daems-Mc Donald (1964)

O.225 NORMAN KIM

Florent Daems-Lingier, Bredene (1982)

Geschrap: 25.09.2006

COPYRIGHT LVdC

Z.123 ELDORADO

Ex O.123 JAMI

Lengte: 27,20 m

Breedte: 6,48 m

Tonnage: 98,39 BT

Bouwjaar: 1964 (staal)

Werk: Deweert, Oostende

Motor: ABC bouwjaar 1964

Vermogen: 300 pk

Uitrusting: bokken

Eigenaar:

O.123 JAMI:

Maesen Jacobus en Emiel (1964)

Maesen Emiel (1979)

PVBA Jami (1980)

Z.123 ELDORADO

PVBA Eldorado (1985)

BVBA Jessy, Knokke-Heist (1989)

BVBA Jacomina, Oostende (2000)

Geschrap: 2000

Verkocht aan Vervaet Office Maritome, Sluiskil.

COPYRIGHTLVdC

Z.321 WESTHINDER

Te water als Z.30 WESTHINDER.

Lengte: 40,68 m

Breedte: 9,09 m

Tonnage: 462 BT

Bouwjaar: 1990 (staal)

Werk: De Graeve, Zeebrugge

Motor: MaK bouwjaar 1990

Vermogen: 957 kW

Uitrusting: bokken

Eigenaar:

BVBA De Noordhinder (1990) Knokke-Heist

Geschrap: 09.12.2004.

COPYRIGHT LVdC

Garnaal en euromarkt

Onze opeenvolgende regeringen die er waren van de syndikaten, hebben het niet-tegenstaande zij de werkmans vertegenwoordigen - logisch gevonden de levensstandaard in ons land duur te maken en hoog te houden door allerlei kunstmatige middelen. Er zitten miljoenen kilogrammen boter opgestapeld, die men liever in het buitenland voor een appel en een ei afzet dan in het eigen land iedereen in de gelegenheid te stellen - ook en de werkmans - een dikke boterham te smeren. Door de verplichte menging van Belgisch (duur en bovendien gesubsidieerd) graan, kost het brood bij ons minstens 25% duurder dan wat het zou kosten zonder Belgisch graan. Dit voor zaken van dagelijks gebruik. Voor luxevoedingsmiddelen,

zoals garnaal en vis, is men niet zo moeilijk, de prijs moet dalen - zegt de regering - om het leven niet duurder te maken.

We lezen het vandaag nog dat het er naar uitziet dan onze regeringen schrik hebben de index te laten dalen, omdat dalende index ook een daling van de lonen moet voor gevolg hebben en de syndikaten, waarvan de regering gesteund wordt, tegen dalende lonen zijn.

In zulke omstandigheden gaat men over tot het openstellen der grenzen, niet enkel voor de produkten die er tegen kunnen en van een verruiming moeten leven, maar ook voor de bedrijven die er niet tegen kunnen en die dan onderverdeeld worden in twee kategoriën : die welke beschermd worden en blijven en die welke maar moeten hun plan trekken. Onze visserij behoort tot de (aller)laatste categorie!

De Beneluxunie heeft voor onze garnaalvisserij een zeer lastige toestand geschapen. Vooral dan dat Nederland van geen liefde wilde weten en steeds maar afwijzend stond tegenover de moeilijkheden die wij kenden en geen duimbreed afwijken wilde van zijn verworven rechten.

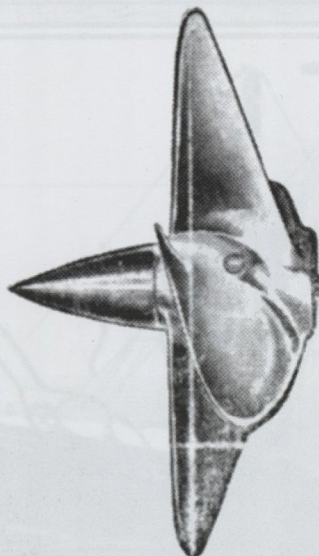
Dat het vonnis enkele jaren kon uitgesteld worden, heeft geen belang, is geen toegeving geweest : Nederland had immers de tijd voor zich en kon wachten.

Er komt echter een nieuwe internationale unie, de Euromarkt die ons brengt voor een tot nu toe voor velen onbekende faktor : de Duitse garnaalvisserij met zijn 54 havens, zijn over de 700 garnaalproduktiebedrijven en zijn 15 tot 20.000 personen die in deze nijverheid hun brood verdienen.

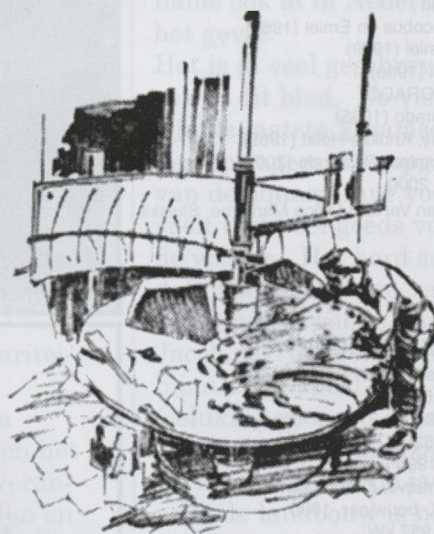
Waren wij met onze produktie van 1956- die een rekordjaar was - nog kleine broertjes tegenover

**Op een Lips-schroef
behoeft U nooit lang
te wachten.**

Wij leveren snel en wij repareren snel

Wij weten wat het kost
wanneer Uw schip stil ligt.
De organisatie van
onze fabrieken
is er helemaal op gericht
om U snel te helpen.

Lips laat U nooit in de steek!

Nederland, zelfs Nederland wordt een mager beestje tegenover Duitsland wanneer er sprake is van garnaal.

Voor ons waren de 3.183 ton uitsluitend consumptiegarnaal in 1956 een rekord, voor Nederland was 1956 een gewoon jaar : 16.405 ton (waarvan 10.474 ton garnaalpuf en 5.931 consumptiegarnaal) voor Duitsland bleef het ook aan de lage kant : 32.889 ton garnaal, waarvan 27.476 ton garnaalnest en 5.412 ton consumptiegarnaal.

Met de Euromarkt worden de deuren van verschillende landen geopend voor die garnaalvloed uit het noorden. Eerst en vooral onze eigen deur. Tot nu toe schrikten we reeds van Nederland, maar er was dan daar ook nog Frankrijk dat een gedeelte van de Hollandse garnaal consumeerde, zeer ten nadele van onze eigen uitvoer naar dit land.

Nu komt op de euromarkt de Duitse garnaalvisser die twee keer zoveel aanbrengt als België en Nederland samen aanbrengen. Denk nu niet dat die pufgarnaal enkel kan gebruikt worden als diervoeder. Men moet zich over de Duitse produktie geen illusies maken. Er zitten wel veel kleine garnaaltjes tussen, maar er blijven nog voldoende grote over om aan de sterkste vraag te voldoen. Dit werd deze zomer nog bewezen. Wanneer De Duitse garnaalvissers niet meer consumptiegarnaal voortbrengen, dan is dit uitsluitend een gevolg van de mindere vraag naar dit produkt. De vissers varen er op pufgarnaal en hoeven ze maar scheppen. Hierdoor krijgen ze 6 DM per 100 kg. Is er consumptiegarnaal van doen, dan moet men slechts de bestelling passeren : Hoeveel manden verlangt U voor morgen mijnheer? 100? Goed, dan krijgen de scheepjes opdracht elk een aantal manden consumptiegarnaal te ziften en te koken en wat er niet nodig is voor consumptie, valt terug in de pufbak.

De Duitse garnaalvissers hebben een heel goed jaar gehad. Er werd wel veel minder garnaal gevangen, maar er bestond veel meer vraag naar consumptiegarnaal en hiervoor kregen ze 1,20 tot 1,40 DM per kg : zoiets als 20 F ongeveer, terwijl de puf hen enkel en amper 0,70 F per kg opbrengt.

Over de overbevissing van de gar-

naalstapel door deze pufvisserij, zullen we thans niet hebben, dat is een andere kwestie. Maar wat ons vandaag en morgen vooral moet bezig houden, is de mogelijkheid die Duitsland bezit om de aanvoer van consumptiegarnaal minstens te verdubbelen, of jaarlijks rond de 12.000 ton consumptiegarnaal op de Euromarkt te gooien aan prijzen die nog lager zijn dan 20 F per kg.

Want die 12.000 ton betekenen nog 3.000 ton meer dan de totale produktie van België en Nederland samen in 1956 en op dit ogenblik bereikte de garnaalprijs in ons land voor het ganse jaar 1956 : 22,85 F per kg of iets meer dan de toenmalige lonende prijs. Intussen zijn de uitbatingkosten (opnieuw voor de zoveelste maal) gestegen en zal de prijs, bij een normale produktie wel boven de 25 F per kg liggen.

Maar op hoeveel zal de prijs vallen als er, in plaats van 9.000 ton (België en Nederland samen), door het aanbod van de Duitse produktie 21.000 ton zullen op de euromarkt ter beschikking staan?

Aan deze kwestie werd tot nu toe weinig aandacht geschonken omdat we niet wisten wat Duitsland waard was en het zou kunnen zijn dat onze Beneluxbroeders hetzelfde zullen ondervinden in de Euromarkt, wat onze garnaalmensen in beneluxverband hebben aangevoeld. We weten echter dat men boven de Moerdijk al aan het maatregelen treffen is terwijl men bij ons nog niet weet wat er zal gebeuren.

En die Nederlandse maatregelen

HET GEBEURDE

Redactie: Guido Walters

JAAR GELEDEN

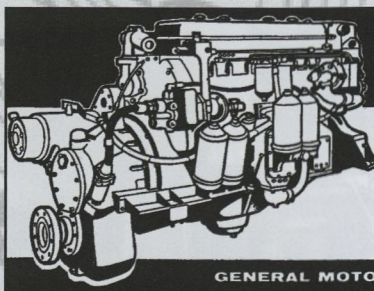
Deze maandelijkse rubriek is gebaseerd op HVB van 1958.

0.69 bedrijfsklaar –

Op 15 oktober 1958 werd de 0.69 Sea Lady door de werf Wwe Deweert & Zonen overgedragen aan de Oostendse reder Georges Torrebore. Het houten vaartuig meet 24 m. en is voorzien van een motor Deutz 300/225 pk.

zijn van zodanige aard reeds dat ze het mogelijk moeten maken de gehele handel van garnaal in Euromarktverband in Nederlandse handen te brengen, zodat de Nederlandse vissers wel zal meeprofiteren, maar alles wat meer zuidelijker ligt een vernietigende slag zal krijgen... Als we blijven voort jammeren en klagen en niets doen om onze belangen te behartigen.

J.H.K.

GENERAL MOTORS TWEETAKT - SCHEEPSDIESEL

*Het wereldmerk met wereldservice !
Ingebouwde hydraulische keerkoppeling .
Vermogens van 60 tot 2800 pk*

GENERAL MOTORS CONTINENTAL - ANTWERPEN

DE WINKEL!

VISSERIJBENODIGDHEDEN

BREVISCO bvba
H. Baelskaai 12 • Oostende
T/F: 0032 (0)59/43 72 93

MARITIEME CURIOSA / BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN

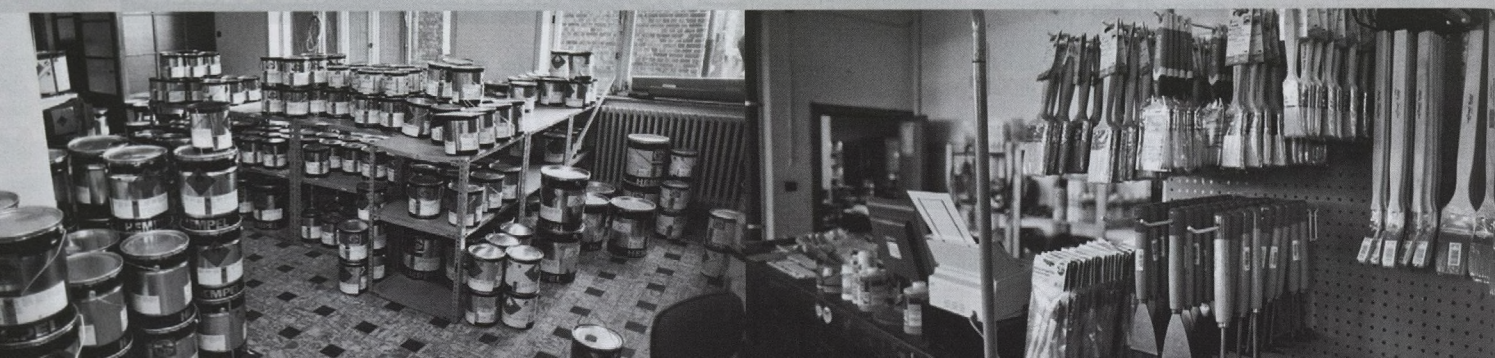

VISSERIJBENODIGDHEDEN
AANMAKEN VAN NETTEN VOOR ZEEVISSERIJ,
KUSTVISSERIJ, SPORTVISSERIJ

In samenwerking met Edwin Lauwereins
Scheeps- en algemene schilderwerken
Verhuur hoogtewerker 32m
Verhuur van hoge drukspuit 300, 500 en 700 bar

Privé: Havenstraat 3 • 8400 Oostende • T 0475/61 65 89

EMPEL SCHEEPSVERVEN EN SCHILDERBENODIGDHEDEN

De lang gevreesde terugkeer van De Laatste Vuurtorenwachter

Vanaf deze maand komt er opnieuw regelmatig een column in dit blad. Voor de start halen we de hatelijke Laatste Vuurtorenwachter even uit de kast. Maar gelukkig niet voor lang. Vanaf volgende maand wordt deze bladzijde gevuld door columnist met nationale bekendheid; grote namen, bekend van radio & TV, zoals ze zeggen. Wacht maar!

HAHAHA, SIDDERT & BEEFT, gij addergebroed! Gij dacht dat de meest gehate columnist nimmer meer op onze visserijkaaien zoude wederkeren. Maar het is zoals de ouwe Luther het destijds al zeide: *hier sta ik, ik kan niet anders.*

Dat ik wedergekomen ben komt doordat dat de ruziecultuur die onze kaaien zo schoon rood (van 't opspattend bloed) kleurt heden over heel de natie raast. Ons imago is thans gelijk 1 tsunami die heel het land teistert & kwelt.

Zo werd ik onlangs als *zeer kleine belegger* uitgenodigd op de aandeelhoudersvergadering van de Fortisbank. (Dat vraagt enige uitleg. Zoals ge stof hebt, fijn stof & zeer fijn stof, zo hebt ge ook beleggers, kleine & zeer kleine... Flauw mopje, zo vind ik zelf nu ik dat herlees, maar goed.) Daar kon ik tot mijn grote vreugde talrijke would be en ook wel echte kapitalisten aanschouwen die elkaar enthousiast voor vorte vis uitscholden.

(Eerst nog 1 reclameblokje. Die vis werd geleverd door de broer van grote Fortisbaas Lippens. De Knokse burgemeester had de ondermaatse papgullen in 1 frigobox meegebracht. Maar sommigen zeggen dat het ont-dooid tiapala was.)

Neen, onze mosselboeren & vismijnbazen mogen trots zijn, zij hebben school gemaakt tot in de heiligdommen van de macht. Dat blijkt zo mogelijk nog meer uit de hatelijkheden in de regerink Leferme I. Zoals onze mosselboeren nog liever 1 goede ruzie maken dan 1 goed product, zo is dat ook in deze regerink. Hebt gij ooit van zijn levens al zo'n zootje bezig gezien? Zo bruin hebben wij het alhier nog nooit gebakken, vind ik. Die kaloten van de CD&V kunnen er wat van & het clubje nationalen van Ward De Bever is zo mogelijks nog

Ook Yves Leferme I en Ward De Bever hebben zich de mores van de visserij eigen gemaakt.

ergerder. Maar dat komt doordat die nationalen het achterste van hun tong laten zien, wat bij kaloten nooit ofte nimmer het geval is.

En daar blijft gij voor stemmen! Gij denkt zeker dat faciliteiten 1 soort ondermaatse tongen zijn die teruggegooid moeten worden? Wat gij baai de wei nooit doet! (Maar dat blijft tussen ons.)

Zo ziet gij maar, onze sector mag dan op apegapen liggen, onze rare manieren reiken heden tot verre in 't land.

Dat moet gevierd worden! Zo dacht on-

ze uitgever Flor Vandekerckhove er althans over & dat dachten ook zijn goeie vrienden aalmoezenier Dirk Demaeght & Norbert Vanderedercentrale. Zij werden voorgaande nacht gekiekt terwijl ze de kaaien onveilig maakten. Bij het kriecken van de dag werden trouwens onlusten gemeld in de stad, maar die werden veroorzaakt, zo beweert het olijke drietal, door de hangjongeren van de Lijst van Jean-Marie Dekwekker.

In het staminee De Vette Schulle troffen we (vlnr) aalmoezenier Dirk Demaeght (rk) aan, samen met de anarcho-trotskistische uitgever Flor Vandekerckhove en Norbert Vanderedercentrale (63! Nog 2 jaar te gaan). Zij vierden er de nationale doorbraak van ons imago. (Foto Robert Vantaquarium)

O.14 De Zeemeeuw gaat als eerste voor sint-jacobsschelpen

In het verleden zijn al verschillende Belgische vaartuigen verkocht die in Ierland ingezet worden voor de visserij op sint-jacobsschelpen (pecten maximus). Met het ombouwproject voor de O.14 *De Zeemeeuw* zit er nu ook een schelpenvisser in onze vloot. Dinsdagavond 23 september is de O.14 uit Oostende vertrokken voor zijn eerste reis als scalloper. Intussen wordt ook al gewerkt aan de gelijkaardige ombouw van de Z.84 *Albrecht Rodenbach* van rederij Roekan uit Zeebrugge. De omschakeling kadert in een diversifiëring van de vloot. Enerzijds vermindert hierdoor de afhankelijkheid van de boomkorvisserij en anderzijds verhogen de vrijgekomen quota de rendabiliteit van het boomkorsegment.

De O.14 *De Zeemeeuw* is een boomkorvaartuig met een lange staat van dienst (bouwjaar 1973). De Oostendse reder Albert Steyaert (65) nam het vaartuig in 1996 over. De familie Steyaert, met drie zonen en een schoonzoon die op zee hun brood verdienen, is ook reder van de O.89 *Sandra* en het garnaalschip O.101 *Benny*. De O.14 was nog geen twee jaar in handen van de Oostendse reder toen er in de Ierse Zee brand uit-

brak aan boord van het vaartuig. De verzekeraar verklaarde de O.14 als totaal verloren. De eigenaars kochten het uitgebrande casco terug om het volledig te vernieuwen. Albert Steyaert gaat er nog steeds prat op dat hij de wederopbouw van het uitgebrande vaartuig volledig in handen gaf van Oostendse bedrijven. Ook voor de verbouwing tot schelpenvissers werd op firma's van de Baelskaai beroep gedaan.

Met de steun van de Stichting Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) is de bokker de voorbije maanden aangepast voor de schelpenvisserij. Hiervoor was de vervanging van de verschansing aan beide zijden door een hogere reling nodig, de plaatsing van aangepaste transportbanden en lieren en de aankoop van speciaal vistuig in Schotland, een investering van 225.000 euro.

Schoonzoon Guy Anthierens is schipper aan boord van de O.14 die koers zette naar Het Kanaal en de Ierse Zee. Samen met Stefaan Hendryck, Johny Deley, Nick Tailleux, Dimitri Lemmens en Stefaan Baes hoopt hij elke dag een paar ton sint-jacobsschelpen boven te halen. Samen met de halvering van de brand-

stofkosten die de schelpenvisserij oplevert moet dit leiden naar een rendabele visserij. Reder Steyaert heeft vorig jaar in Schotland de situatie verkend en zag brood in de omschakeling. De vangst wordt in Engeland gelost en verkocht via de Oostendse vismijn. Het vaartuig blijft wellicht tot einde dit jaar weg. Maandelijks rijdt wel een busje naar Liverpool om de bemanning af te lossen.

Vismijnen fors achteruit

Zeebrugge en Oostende kregen sinds het begin van het jaar minder (onder Belgische vlag gevangen) vis over de veiling. Beide vismijnen zagen hun besomming tegenover vorig jaar aanzienlijk dalen. Alhoewel het gaat om een beduidend kleinere gewicht doet de aanvoer in Nieuwpoort het dan weer beter.

Na acht maanden werden in onze vismijnen 5,2 procent minder visserijproducten aangevoerd. De totale besomming ging er 10,6 miljoen euro (-19,4 %) op achteruit.

Urk komt in aanmerking voor overname vismijn Oostende

Er is nog één kandidaat om de Oostendse vismijn (Exploitatie Vismijn Oostende NV) over te nemen, met name de Nederlandse Visafslag Urk BV. Eerder werden twee andere kandidaten afgewimpeld. Dat maakte vismijnschepen en vismijnbedrijf-voorzitter Yves Miroir bekend op de Oostendse gemeenteraad van 29 augustus in zijn repliek op de interpellatie van Jean-Marie Dedecker.

De overnemer zal in de eerste plaats een akkoord moeten bereiken met de banken waarbij het verlieslatende EVO in het krijt staat.

Aanvankelijk waren er drie kandidaten: een groep van vismijnen uit Nederland, de vismijn van Zeebrugge en Urk. Maar de Oostendse vismijn zag Zeebrugge en de Nederlandse vismijngroep niet zitten, naar eigen zeggen omdat hun omzet te laag is. Oostende gaat dus alleen praten met Urk.

Urk, de grootste Nederlandse veiling, werkt eveneens met het Eface-systeem van Auxis Trading Solutions zoals Oostende. Urk heeft meer dan een derde van de Nederlandse markt in handen (104 miljoen euro). Harlingen, de tweede grootste visveiling in Nederland die gefuseerd is met Urk, is goed voor de verwerking van tien procent van de visaanvoer (39 miljoen euro). Beide visafslagen zijn samen goed voor de aanvoer van 47.000 ton visserijproducten en een omzet van 146 miljoen euro.

**NOORD ZUID
OOSTENDE GAAT
MET VERSE VIS
VOORUIT**

be FISH.be

Kwaliteitsmarkt,
gekoelde opslag- en sorteerruimtes,
volautomatisch sorteren,
Europees netwerk,
24/24 service
Inlichtingen algemeen:
059/33.90.90 of 059/32.34.12
fax: 059/32.05.82
Inlichtingen aanvoer: 059/51.86.34
Web: www.vismijnoostende.be
@: info@vismijnoostende.be

Z 46 Neptunus beboet

In Groot-Brittannië hebben de eigenaars en de gezagvoerder van de Belgische Z 46 Neptunus een boete van 43.374 pond (54.000 euro) gekregen omdat ze ook ondermaatse kabeljauw in hun netten vingen. Het boomkorvaartuig Z 46 (957 kW) werd gevoerd door schipper Frank Vandewalle en is eigendom van de NV Olympus. Het was de tweede keer dat de Neptunus betrap werd op het vissen met zogenaamde 'blindes', die verhinderen dat jonge, onvolgroeide kabeljauw letterlijk door de mazen van het net glippen. De rechter nam ook de netten in beslag.

Z.67 Rubens aan de ketting in Boulogne

Bij een controle voor de kust van Duinkerke aan boord van de Z.67 Rubens op woensdag 17 september stelde de Franse visserijcontrole te nauwe maaswijdte vast. Het vaartuig werd opgebracht naar Boulogne en aan de ketting gelegd en een gedeelte van de vangst in beslag genomen en verkocht voor rekening van de Franse schatkist. Pas twee dagen later na het betalen van een borgsom van 10.000 euro werd de Z.67 vrijgegeven.

TURBO BELGIUM

Uw betrouwbare partner voor het onderhoud, reinigen en herstellen van alle merken turbochargers zoals ABB, MAN, Napier, KKK, Garret, IHI, Holset...

- Grote voorraad wisselstukken (nieuw en gereviseerd)
- 24-uren service
- 25 service stations wereldwijd (partners)

Contacteer ons voor een vrijblijvende offerte

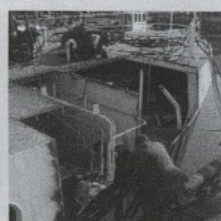
Turbo Belgium t.a.v. Paul Hagens
Industriepark Brechtsebaan 16
2900 Schoten (Antwerpen)
paul.hagens@turbobelgium.com

Tel.: 03 685 20 24
Fax: 03 685 61 11
Mob.: 0496 217 304

Nieuwbouw
Alle herstellingen,
ombouw en onderhoud

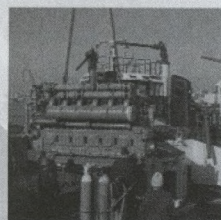
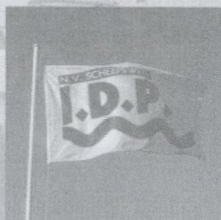

Visserij schepen - Werkschepen
Dienstvaartuigen - Pontons
Motorenrevisies - Mechaniek - Uitlijning
Constructiewerken in staal, aluminium en RVS

Scheepslift 1000 ton (45 x 13,5 x 5,2 m)

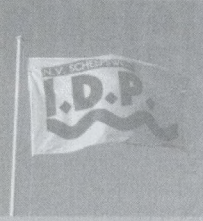
Draaiwerk tot 6,30 m TC

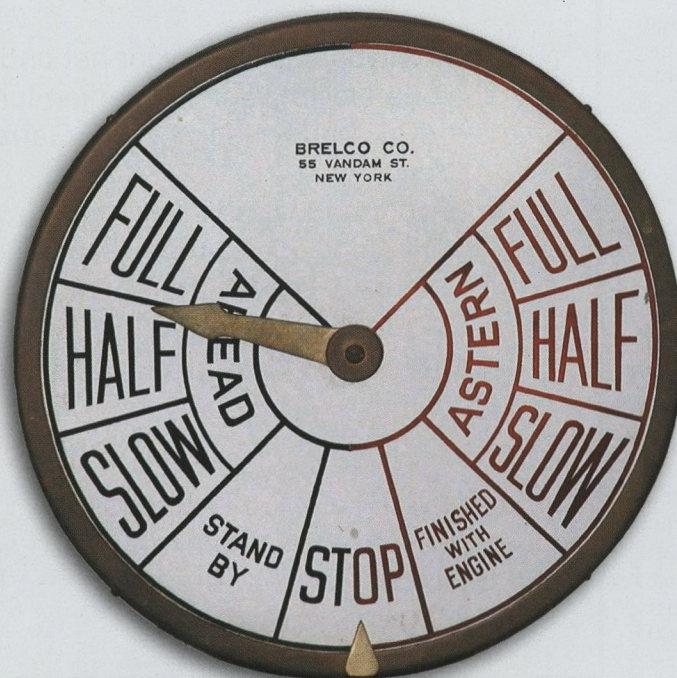
Kraanverhuur

Scheepswerf I.d.P. N.V.

Vismijnlaan 5 - 8400 Oostende - Tel. 059-32 18 64 - Fax 059-32 08 13
Tel. na bureeluren: 0477-777 664 - E-mail: info@idp-shipyard.be - Website www.idp-shipyard.be

Volle kracht?

Bel ons voor onderhoud en reparatie van alle ABB Turbochargers

U kunt ons 24 uur per dag, 365 dagen per jaar bereiken voor onderhoud, reparatie en verkoop van originele ABB-onderdelen. Daarbij heeft u de keuze uit nieuwe of gereviseerde onderdelen. ABB Turbocharging, uw adres

voor onderhoud en reparatie van alle ABB Turbochargers!

Neem contact met ons op:

Service: +32 (0)3 - 5443033
Onderdelen: +32 (0)3 - 5443025
24-uurs dienst: +32 (0)3 - 5443030
Fax: +32 (0)3 - 5443020
E-mail: turbo@be.abb.com